

## بررسی زمین‌زیست‌محیطی توزیع آلودگی های نفتی در رسوبات ساحلی (مطالعه موردی استان بوشهر)

مجید تاجیک<sup>۱\*</sup>

[Tajikm1@gmail.com](mailto:Tajikm1@gmail.com)

ماشاله خامه چیان<sup>۲</sup>

امیر حسین چرخایی<sup>۳</sup>

تاریخ پذیرش: ۸۸/۸/۲۷

تاریخ دریافت: ۸۸/۴/۲۰

### چکیده

مطالعه گزارش ها و نقشه‌های موجود نشان می‌دهد که استان بوشهر به علت همجواری با خلیج فارس در معرض آلودگی های نفتی قرار گرفته است. در این منطقه به منظور شناسایی مناطق آلوده از چهارده ترانسکت فرضی استفاده شد که این ترانسکت ها در محدوده جزر و مدی و در راستای عمود بر ساحل انتخاب شده و بر حسب ارتفاع سواحل و نوع جزر و مد منطقه‌ای، طول ترانسکت ها متفاوت می‌باشد. آنالیز نمونه های جمع‌آوری شده با روش HPLC نشان می‌دهد که میزان آلودگی به هیدروکربن کل (TPH) در منطقه بسیار ناچیز است. به گونه‌ای که برای آلوده ترین نقاط میزان TPH کم تر از ۴۰۰ppb است. ارزیابی روند توزیع مواد آلاینده در نوار ساحلی نشان می‌دهد که توزیع آلاینده‌ها در رسوبات ساحلی مناطق مختلف یکسان نمی‌باشد، به طوری که بیشترین آلودگی در پایین‌ترین حد جزر و کم ترین مقدار در بالاترین حد مد می‌باشد. همچنین آنالیز نمونه ها نشان می‌دهد که بالاترین نرخ آلودگی در نمونه‌هایی است که از اعماق بیشتری برداشت شده است. علاوه بر آن در اکثر نمونه‌های برداشت شده از سواحل بوشهر رابطه مستقیمی بین درصد رس و هیدروکربن های آروماتیک وجود دارد.

واژه های کلیدی: بوشهر، خلیج فارس، آلودگی نفتی، رسوبات ساحلی

۱- کارشناس ارشد زمین‌شناسی مهندسی، دانشگاه تربیت مدرس\* (مسئول مکاتبات).

۲- عضو هیئت علمی گروه زمین‌شناسی مهندسی دانشگاه تربیت مدرس.

۳- عضو هیئت علمی سازمان تحقیقات و آبخیزداری وزارت جهاد کشاورزی.

## مقدمه

وجود منابع عظیم نفتی در خلیج فارس و کشورهای اطراف آن همواره تهدیدی برای محیط زیست سواحل بوده است. آلودگی های نفتی در این منطقه به علت حجم بالای عملیات اکتشاف، استخراج، بارگیری نفتکش ها و تردد آن ها در منطقه بسیار زیاد است. علاوه بر وجود این مسایل در منطقه دریایی، بروز جنگ های ایران - عراق و جنگ خلیج فارس (۱۹۹۱) تخریب بیشتر محیط زیست دریایی و منابع اکولوژیک آن را به علت نشت نفتی ناشی از حملات به سکوها و چاه های نفتی به دنبال داشته است (۱).

با وجود این که از نظر مقایسه سطح محیط زیست دریایی خلیج فارس فقط ۰/۶۶٪ از کل جهان است، این منطقه ۳/۱٪ از کل آلودگی را ایجاد می کند به عبارت دیگر این منطقه ۴۷ مرتبه بیشتر از محیط های دریایی مشابه آلوده است (۲). یکی از دلایل این آلودگی حد پایین جزر و مدی در خلیج فارس است. به این معنی که آب بسیار کمی از این خلیج با اقیانوس هند تعویض می شود و در نتیجه فرصت کمی برای بیرون راندن آلودگی ها وجود دارد (۳).

استان بوشهر به علت همجواری با خلیج فارس در معرض آلودگی شدید نفتی ناشی از منابع نفت خلیج فارس و کشورهای همسایه قرار گرفته است، به گونه ای که در بعضی از سواحل بکر منطقه، آثار آلودگی های نفتی به صورت لکه های بزرگ نفتی مشاهده می شود. اهمیت مطالعه در این استان به واسطه چهار عامل اصلی می باشد:

- موقعیت جغرافیایی خاص
- ذخایر عظیم نفت و گاز
- رشد صنعتی سال های اخیر
- منابع زیستی منطقه (۴).

این تحقیق در راستای طرح مانیتورینگ زیست محیطی با مدیریت ستاد ارزیابی خسارت زیست محیطی جنگ خلیج فارس صورت گرفته است. در این طرح ملی به منظور شناخت فعالیت ها و مطالعات قبلی که در منطقه انجام یافته

است و استنباط میزان مواد شیمیایی و آلاینده هایی که محیط با آن مواجه شده است گزارش ها، نقشه ها و اطلاعات موجود در سازمان ها مورد مطالعه قرار گرفت. با بررسی تصاویر ماهواره ای منطقه و گزارش های موجود، مشخص گردید که سواحل بوشهر عمدتاً در اثر توده های نفتی انتقال یافته در اثر جنگ خلیج فارس (۱۹۹۱) آلوده شده است. بنابراین ناحیه جزر و مدی با اهداف تعیین میزان آلودگی انتقال یافته توسط دریا، نوع آلاینده های نفتی، نحوه توزیع آلودگی ها در سواحل و میزان خسارات زیست محیطی مورد ارزیابی قرار گرفت. محدوده مورد مطالعه، ناحیه ای بین آخرین پیشروی آب در بالاترین حد مد و حد پایینی جزر است و گستره آن با توجه به شکل سواحل، شرایط اقلیمی و ویژگی های جزر و مدی دریاها متفاوت است.

## خصوصیات منطقه

خلیج فارس دریایی نیمه بسته، کم عمق با آب گرم و شور به وسعت ۲۳۲۸۵۰ تا ۲۳۹۰۰۰ کیلومترمربع می باشد که بیشترین ساحل آن (۱۲۶۰ کیلومتر) متعلق به ایران است. حداکثر عمق در خلیج فارس طبق منابع مختلف از ۱۸۲ متر در سواحل عمان تا حدود ۹۳ متر در ۱۵ کیلومتری جنوب تنب بزرگ بیان شده است (۵ و ۶).

از نظر وضعیت اقلیمی، آب و هوای خلیج فارس بر خلاف واقع شدن در منطقه آب و هوایی دریایی به سه دلیل تبخیر شدید سالانه، میزان ناچیز آب ورودی از طریق رودخانه ها و پایین بودن میزان تبادل آب با اقیانوس هند، خشک گرمسیری است (۷). این خلیج در واقع توده آبی با عمق کم است که برگشت یا جا به جایی جریان های دریایی در آن ۳ تا ۵ سال به طول می کشد (۸).

خلیج فارس از نظر زمین شناسی و تاریخچه پیدایش شباهتی به دریاهای اطراف خود ندارد چرا که تمامی آن یک فلات قاره، یعنی دنباله و امتداد جلگه های اطراف فلات ایران است. خلیج فارس از شمال توسط کوه های چین خورده زاگرس و از جنوب توسط سپر عربستان احاطه گردیده است و از نظر

تحقیق با بررسی تصاویر ماهواره‌ای منطقه و گزارش های موجود، مشخص گردید که سواحل بوشهر در اثر نشت مواد نفتی آلوده شده است (۱۱). بنابراین در این مرحله شناسایی با استفاده از نقشه توپوگرافی، محدوده مورد مطالعه به شرح زیر مشخص گردید.

نوار سواحل بوشهر به طول تقریبی ۳۹۰ کیلومتر که از منطقه چاهک در شمال غربی بندر گناوه (۴۰' و ۲۹° شمالی — ۲۴' و ۵۰° شرقی) شروع شده و تا دماغه نای بندر خرابه در جنوب خلیج نای بند (۳۰" ۲۳' ۲۷° شمالی — ۳۵' و ۵۲° شرقی) ادامه می‌یابد.

## ۲- نمونه برداری

به منظور شناسایی مناطق آلوده و تعیین میزان آلودگی ناشی از ورود هیدروکربن ها به سواحل استان بوشهر، می بایست از نقاط مناسب و حتی الامکان دست نخورده و بکر سواحل نمونه‌هایی تهیه شود که تعداد نقاط نمونه برداری بستگی دارد به:

- وسعت و توپوگرافی منطقه
- نحوه توزیع آلاینده‌های موجود (که از روی مطالعات دفتری مشخص می‌شود)
- درجه اطمینان مورد نیاز
- بودجه در دسترس برای انجام عملیات شناسایی منطقه (۱۲).

با توجه به موارد فوق برای شناسایی این منطقه سیستم نمونه برداری منظم<sup>۱</sup> طراحی شده است. زیرا در نمونه برداری تصادفی (غیر سیستماتیک)<sup>۲</sup> نقاط نمونه برداری به طور تصادفی در سطح منطقه پخش می‌شوند و در نتیجه برای نقاط نمونه برداری حالت انبوه شدگی<sup>۳</sup> رخ می‌دهد و یا ممکن است از نقاط معینی نمونه برداشته نشود (۱۲).

در نمونه برداری منظم از یک شبکه فرضی استفاده می‌شود که در این شبکه نقاط نمونه برداری به طور صحیح بر کل مساحت محدوده مورد نظر توزیع می‌شود. در هر خانه

ساختاری یک حوضه تکتونیکی است که در اثر کوه زایی پلیو-پلئیسوسن تشکیل گردیده است و طی دوره های یخچالی به تدریج سطح آب دریاهاى آزاد بالا آمده و به سطح کنونی خود رسیده است (۹).

سواحل بوشهر عمدتاً از رسوبات آواری تشکیل شده است که از کوه های واقع در شمال و شرق استان همراه با جریان های آبی به مناطق ساحلی حمل شده است. همچنین آب و هوای گرم و خشک منطقه باعث تبخیر زیاد در آب های خلیج فارس و گاهی رسوب گذاری نمک در این سواحل می‌شود. در این میان مقداری از مواد رسوبی نیز با آب های زیرزمینی به مناطق ساحلی راه می‌یابد. منشأ دیگر رسوبات را می‌توان به دلیل وجود بادهای قوی شمال غرب دانست که مقدار زیادی خاک های نرم را به سواحل حمل می‌کند که عمدتاً شامل ماسه، سیلت و رس می‌باشد (۴).

همچنین می‌توان به رسوبات با منشأ زیستی و رسوبات بیوژنی اشاره کرد که بقایای پیکره فیتوپلانکتون ها و ژئوپلانکتون ها در تشکیل این رسوبات نقش عمده‌ای دارد. چون آب خلیج فارس معمولاً PH بازی دارد (۱۰)، تخریب پوسته فرامینیفرها و اسکلت دوکفه‌ای ها به وسیله میکروارگانیزمها باعث تشکیل رسوبات کربنات کلسیم می‌گردد (۴).

## شناسایی منطقه‌ای

برای ارزیابی اثر آلودگی نفتی بر سواحل بوشهر لازم است که منطقه مورد نظر به طور کامل شناخته شود هدف از این شناسایی منطقه‌ای تعیین نوع آلاینده های نفتی، نحوه توزیع آلودگی در سواحل و میزان خسارات زیست محیطی است.

## ۱- مطالعات دفتری:

به منظور شناخت فعالیت‌ها و مطالعات قبلی که در منطقه انجام یافته و استنباط مواد شیمیایی و آلاینده‌هایی که محیط با آن مواجه شده، لازم است که مروری بر گزارش ها، نقشه ها و اطلاعات موجود در سازمان ها انجام شود. در این

1- Regular Sampling System

2- Random Sampling System (Non-Systematic)

3- Clumping

به آن ها نفوذ نمی‌کند و در صورت بروز آلودگی به کمک وسایل مکانیکی می‌توان ساحل را پاک ساخت این سواحل شاخص آسیب‌پذیری ۳ دارند.

در شرایط یکسان هرچه اندازه ذرات و در نتیجه نفوذپذیری رسوبات افزایش یابد، میزان تاثیر نفت نیز بیشتر شده و عمق آلودگی افزایش می‌یابد. در این حالت شاخص آسیب‌پذیری ساحل بالاتر می‌باشد.

مثلاً شاخص آسیب‌پذیری ۷ مربوط به سواحل ماسه ای است که اندازه ذرات آن ها بزرگتر از ۲ میلی متر می‌باشد. در این سواحل نفت با سرعت تا عمق زیادی نفوذ می‌کند و تجمع سنگین نفت یک نوع سنگفرش آسفالتی را تشکیل می‌دهد.

علاوه بر ویژگی های رسوبات، ضایعات بیولوژیکی نیز در شاخص آسیب‌پذیری موثر است. به طوری که شاخص های آسیب‌پذیری بالاتر از ۷ مربوط به سواحلی با جمعیت های بیولوژیکی وسیع حفاظت شده می‌باشد (۱۰).

معمولاً شاخص آسیب‌پذیری در سواحل کم شیب و مسطح بیشتر است، زیرا مواد نفتی انتقال یافته توسط جزر و مد می‌تواند محدوده بیشتری را تحت تاثیر قرار دهد بنابراین اکثر ترانسکت ها طوری انتخاب شده‌اند که در سواحل کم شیب ماسه‌ای قرار گیرند. علاوه بر آن در چنین سواحلی با افزایش یافتن طول ترانسکت، می‌توان تعداد نقاط نمونه‌برداری را افزایش داد (۱۱).

### ۳- تعیین روش نمونه‌برداری

این مرحله شامل فعالیت های صحرائی می‌باشد که هدف از آن مشخص کردن آلاینده‌های زیر سطحی رسوبات در خلال نمونه‌گیری است.

بازدیدهای صحرائی از سواحل استان بوشهر نشان می‌دهد که امکان برداشت نمونه از تمامی ترانسکت های از پیش تعیین شده در روی نقشه وجود ندارد. مناطقی که در آن نمونه‌برداری صورت نگرفته است، به شرح زیر می‌باشد.

شبکه یک نقطه مورد نمونه‌برداری قرار می‌گیرد. بنابراین هرچه وسعت خانه‌ها کم تر باشد، تعداد نقاط نمونه‌برداری بیشتر است و اطلاعات به دست آمده از تجزیه نمونه‌ها دقیق‌تر است. به لحاظ نظری در این روش نیز مانند روش تصادفی ممکن است که یک نقطه داغ<sup>۱</sup> را از دست بدهیم. بنابراین برای به حداقل رساندن خطا طراحی شبکه بر اساس ریسک ارزیابی منطقه و میزان اطلاعات مورد نیاز انجام می‌گیرد.

برای به وجود آوردن شبکه از یک سری ترانسکت های فرضی استفاده می‌شود که فاصله ترانسکت ها از یکدیگر حداقل ۳ کیلومتر است و با توجه به شکل سواحل تغییر می‌کند. در عمل سعی شده است که ترانسکت ها در جهت عمود بر ساحل انتخاب شوند.

یکی دیگر از پارامترهای موثر در برنامه های نمونه‌برداری از منطقه شاخص آسیب‌پذیری<sup>۲</sup> است شاخص آسیب‌پذیری روشی برای گروه‌بندی سواحل است در این شاخص با توجه به اثر آلودگی ها بر سواحل از جمله؛ پوشاندن سنگ ها، گیاهان و جانداران با لایه ای از نفت می‌توان نقاطی را که پتانسیل آلودگی بالاتری دارند برای نمونه‌برداری مشخص کرد (۱۰).

آسیب‌پذیری به عواملی نظیر میزان پایداری نفت و وسعت ضایعات بیولوژیکی که تا حدی متاثر از عوامل فیزیکی می‌باشد، بستگی دارد. انواع خطوط ساحلی بر حسب آسیب‌پذیری از ۱ تا ۱۰ شماره‌گذاری می‌شود که کم ترین شماره حداقل آسیب‌پذیری نسبت به نفت را دارد و نیاز به کم ترین عملیات جهت زدودن آلودگی دارد. مثلاً در پرتگاه های سنگی سواحل شاخص آسیب‌پذیری یک می‌باشد، زیرا در این مناطق انرژی امواج بسیار بالا می‌باشد و در اثر برخورد امواج آلودگی نفتی از سنگ های ساحلی جدا شده و دور از سواحل نگه داشته می‌شود. در این موارد عملیات پاکسازی چندان ضروری نیست (۱۰).

سواحل مسطح با رسوبات دانه ریز (کوچک تر از ۰/۲۵۰ میلی متر) نفوذپذیری پایینی دارند. بنابراین مواد نفتی

1- Hot spot

2- Vulnerability Index

نوار ساحلی در نظر گرفته شد که این ترانسکت ها از بخش جنوبی منطقه شماره گذاری شده اند (شکل ۲).



شکل ۲- موقعیت قرارگیری ترانسکت های فرضی در طول نوار ساحلی بوشهر

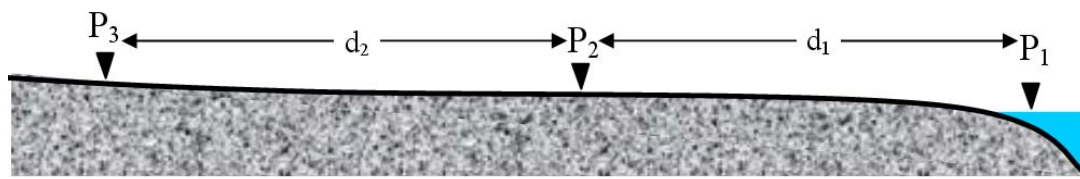
بر حسب ارتفاع ساحل و نوع جزر و مد منطقه ای، طول ترانسکت ها متفاوت می باشد که معمولا در سواحل مسطح و گلی و در کنار خورها طول ترانسکت ها بیشتر است. برای هر ترانسکت سه نقطه نمونه برداری در نظر گرفته شده است که این نقاط بر اساس فاصله از ساحل به ترتیب شماره گذاری می شود. در شکل ۳ طرح شماتیکی از یک ترانسکت نشان داده شده است.

- در جنوب بندر عسلویه و دماغه نای بندر ( شکل ۱)، به علت وجود سواحل سخت مرجانی عملا امکان نمونه برداری وجود ندارد.
- سواحل عسلویه تا بردستان و سواحل دیر به علت وجود شیب توپوگرافی زیاد و رواناب شدید، متشکل از رسوبات قلوه سنگی می باشد و امکان نمونه برداری از آن ها بسیار مشکل است. علاوه بر آن در این مناطق نوار ساحلی بسیار باریک است و امکان فرض ترانسکت وجود ندارد.
- در برخی از نقاط به علت عدم دسترسی به محدوده جزر و مدی و یا قطع ترانسکت توسط عوارض مصنوعی (پل، جاده، خاکریز و ...) عملا امکان برداشت نمونه وجود ندارد.



شکل ۱- سواحل مرجانی دماغه نای بندر واقع در جنوب شرقی عسلویه

بنابراین بر اساس مطالعات اولیه، شاخص آسیب پذیری و بازدیدهای صحرایی چهارده ترانسکت در طول



راهنما

رسوبات ساحلی



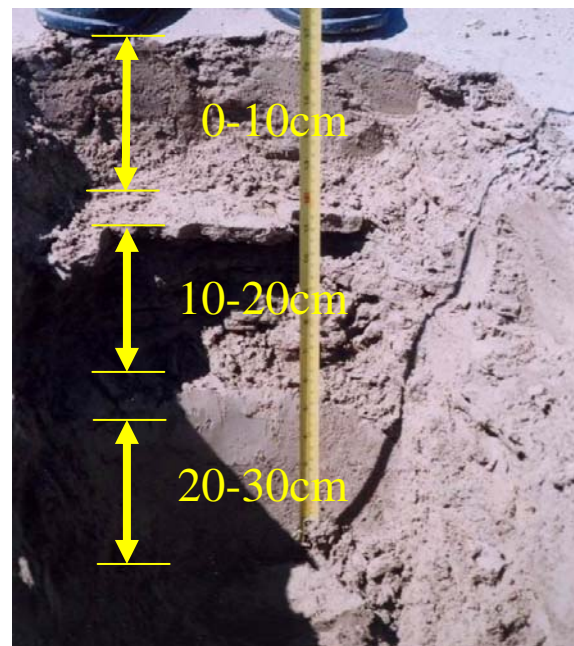
سطح آب دریا

 $P_1$  پایین ترین حد جزر $P_2$  حد جزر و مد میانه $P_3$  بالاترین حد مد $d_1$  و  $d_2$  فاصله بین نقاط نمونه برداری بر روی یک ترانسکت

شکل ۳- مقطع یک ترانسکت فرضی عمود بر خط ساحلی

سپس نمونه های به دست آمده از هر عمق با یکدیگر مخلوط شد تا یک نمونه میانگین بدست آید.

هر نقطه نمونه برداری شامل ۳ چاهک می باشد که فاصله این چاهک ها از یکدیگر ۱۰ متر بوده و در امتداد ترانسکت قرار دارند، بنابراین تعداد کل چاهک ها ۱۲۶ مورد است که در هر چاهک از سه عمق ۱۰-۰، ۲۰-۱۰ و ۳۰-۲۰ سانتی متری و از هر عمق یک نمونه جهت آنالیز شیمیایی برداشت شد (شکل ۴).



شکل ۴- اعماق نمونه برداری در یکی از نقاط برداشت

▪ غلظت آلاینده ها ممکن است در جهت افقی یا عمودی متغیر باشد که می تواند به واسطه فعالیت های پیشین انجام یافته در منطقه باشد.

*Sarsby* برای نمونه گیری از رسوبات آلوده شده رعایت موارد زیر را لازم می داند:



منفذی پدید می‌آورد (۱۳). با توجه به موارد بالا لازم است که برخی از ویژگی های رسوبات از جمله بافت (درصد رس، سیلت و ماسه)، وزن واحد حجم، PH و ظرفیت تبادل کاتیونی (EC) تعیین شود.

وزن واحد حجم رسوبات توسط نمونه‌گیر استوانه‌ای و در حین نمونه‌برداری از سواحل اندازه‌گیری گردید. وزن واحد حجم برای هر عمقی اندازه‌گیری شد. پس برای هر نقطه نمونه‌برداری، سه مورد اندازه‌گیری وزن واحد حجم وجود دارد. در این روش نمونه‌گیر فلزی در عمق مورد نظر قرار گرفته و سپس با ضربه در رسوبات فرو می‌رود. در بعضی از نقاط به علت وجود ذرات شن و عدم چسبندگی ذرات و یا اشباع بودن رسوبات، تعیین وزن مخصوص میسر نشد (شکل ۵).



شکل ۵- اشباع بودن ماسه‌های ساحلی و ریزش رسوبات مانع از برداشت نمونه جهت تعیین وزن مخصوص می‌گردد.

نمونه های جمع آوری شده بعد از ارسال به آزمایشگاه از نظر بافت طبقه بندی شد. برای نشان دادن بافت خاک از سیستم طبقه بندی اداره کشاورزی ایالات متحده آمریکا<sup>۲</sup> استفاده شده است. همان طور که در شکل ۶ نشان داده شده است، در این طبقه بندی، تمامی رسوبات در گروه لوم<sup>۳</sup> نام گذاری می شوند که با تغییر درصد سیلت و ماسه در محدوده لوم سیلتی<sup>۴</sup> تا لوم ماسه ای<sup>۵</sup> پراکنده شده است.

- آلاینده‌های تنه‌نشین شده در سطح زمین ممکن است که به سطح پایین حرکت کرده و در اعماق جمع شود. اما وجود یک لایه نفوذناپذیر رسی می‌تواند به عنوان سدی در برابر انتقال آلودگی ها عمل کند. اگر این لایه رسی خیلی به سطح زمین نزدیک باشد آنگاه عمق لایه رسی نشان دهنده حداکثر عمق نمونه‌برداری است.
- عمق نمونه‌برداری بستگی به نوع آلاینده‌ها دارد اگر آلاینده‌ها تحرک بالایی داشته باشند، به اعماق بیشتری نفوذ می‌کنند پس عمق نمونه برداری افزایش می‌یابد.
- برای زمین های سفت و متراکم و یا برای آلاینده‌هایی که نسبتاً تحرک ندارند<sup>۱</sup> (مانند فلزات) تهیه نمونه از سطح یا نزدیک سطح زمین مانعی ندارد.
- اگر در یک منطقه پوشش گیاهی متراکم باشد، آنگاه نمونه‌گیری باید تا عمقی که ریشه گیاه وجود دارد انجام گیرد.
- حداقل ۳ نمونه برای هر نقطه نمونه‌برداری پیشنهاد می‌شود که نمونه اول از رسوبات سطحی زمین است (حداکثر عمق ۲۰۰ میلی متر). نمونه سوم از بیشترین عمق نفوذ آلودگی گرفته می‌شود و نمونه دوم از یک عمقی در وسط بین نمونه های ۱ و ۳ انتخاب گردد (۱۲).

### ویژگی های فیزیکی و شیمیایی رسوبات

ترکیب کانی‌شناسی رسوبات می‌تواند مهم ترین اثر را بر واکنش بین سیالات آلی و فازهای جامد داشته باشد. زیرا تفاوت در سطح ویژه کانی ها، باعث اختلاف در انتقال توده‌های آلاینده بین سیالات منفذی و زمینه ذرات می‌شود. بارهای نامتعادل منفی در کانی های رسی باعث تفاوت در EC می‌شود که زمینه را برای واکنش با کاتیون های موجود در سیالات

2- U.S.Department of Agricultured (USDA)

3- Loam

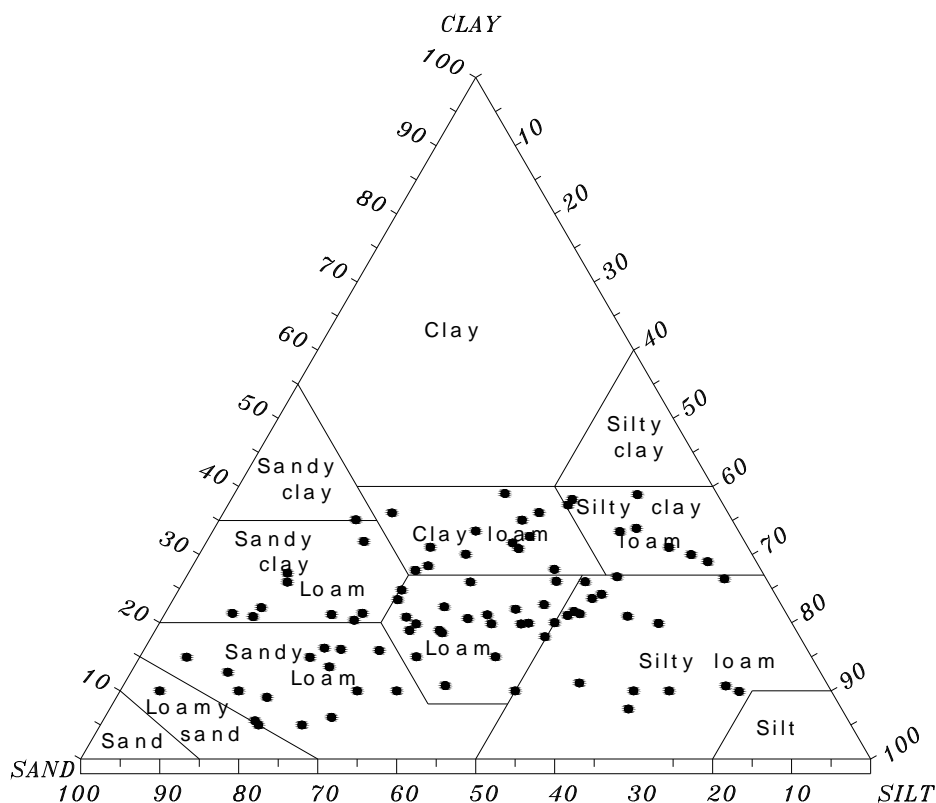
4- Silty Loam

5- Sandy Loam

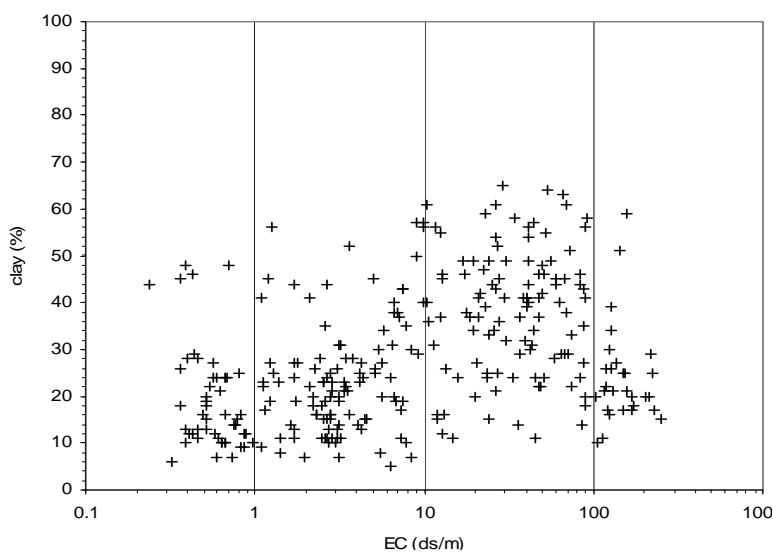
1- Immobile

می‌گردد (شکل ۷). بارهای نامتعادل منفی در کانی های رسی باعث تفاوت در EC می شود که زمینه را برای واکنش با کاتیونهای موجود در سیالات منفذی پدید می‌آورد (۱۴).

بررسی بافت رسوبات ساحلی نشان می‌دهد که با افزایش درصد ذرات رسی ظرفیت تبادل یونی نیز افزایش می‌یابد که این پدیده به ساختار ویژه کانی های ورقه‌ای مربوط



شکل ۶- طبقه بندی رسوبات جمع آوری شده بر طبق سیستم USDA

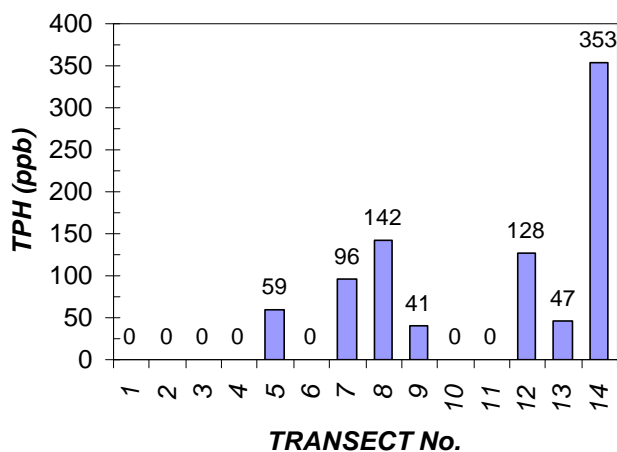


شکل ۷- تغییرات درصد رس در مقابل ظرفیت تبادل کاتیونی



Fuel	۲۰	۱۰۰	۸۰۰
Mineral oil	۱۰۰	۱۰۰۰	۵۰۰۰

در این تحقیق ۱۶ مورد از هیدروکربن های حلقوی معطر<sup>۵</sup> (PAHs) تجزیه و شناسایی گردید که مقایسه مقادیر به دست آمده از نتایج آنالیز با حدود اصلی آلودگی نشان می دهد که میزان آلودگی در منطقه بسیار ناچیز است، به گونه ای که برای آلوده ترین نقاط نیز نیاز به مطالعات بیشتر ضرورتی ندارد. همچنین ارزیابی آلودگی های نفتی نشان می دهد که توزیع آلاینده ها در رسوبات ساحلی مناطق مختلف یکسان نمی باشد (شکل ۸). مثلاً در مناطق نای بند و عباسک (ترانسکت های ۱ و ۱۰) هیچ گونه اثری از آلودگی های نفتی دیده نمی شود، در حالی که در مناطق گناوه، احشام احمدی و هلیله (ترانسکت های ۱۴، ۱۲ و ۸) میزان آلودگی نفتی نسبت به مناطق دیگر قابل توجه است. بنابراین اگرچه از شرق به غرب میزان آلودگی نفتی افزایش یافته است ولیکن این روند صعودی به طور منظم در تمام ترانسکت ها دیده نمی شود.



شکل ۸- توزیع آلودگی های نفتی در امتداد ترانسکت های فرضی

### آنالیز رسوبات آلوده و درون یابی<sup>۱</sup> نتایج

جهت تعیین آلاینده های نفتی در رسوبات از روش ها و ابزارهای مختلفی استفاده می شود که انتخاب روش تجزیه بستگی به نوع و مقدار آلاینده ها، اطلاعات مورد نیاز، اهمیت پروژه و نحوه کاربری نتایج دارد. کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا<sup>۲</sup> (HPLC) یکی از روش های تجزیه با دو فاز ساکن و متحرک می باشد که فاز ساکن ستون جداکننده ای است که از ذرات بسیار ریز پر می شود و فاز متحرک مایعی است که از بین فاز ثابت عبور می کند (۱۵).

مطابق جدول ۱، Moen و همکاران برای ارزیابی بحران آلودگی در رسوبات از ۳ پارامتر C, B, A استفاده کرده اند. در این جدول ارزش A نشان دهنده میزان آلودگی در سطح زمینه<sup>۳</sup> خاک است که این ارزش نشانگر استاندارد بهسازی<sup>۴</sup> خاک نیز می باشد. ارزش B نشان می دهد که آلودگی در خاک رخ داده است و شناسایی وسعت آلودگی در منطقه ضرورت دارد. پارامتر C که بیشترین ارزش را نشان می دهد، بیانگر آلودگی شدید در خاک می باشد به گونه ای که عمل تصحیح اجباری است (۱۶).

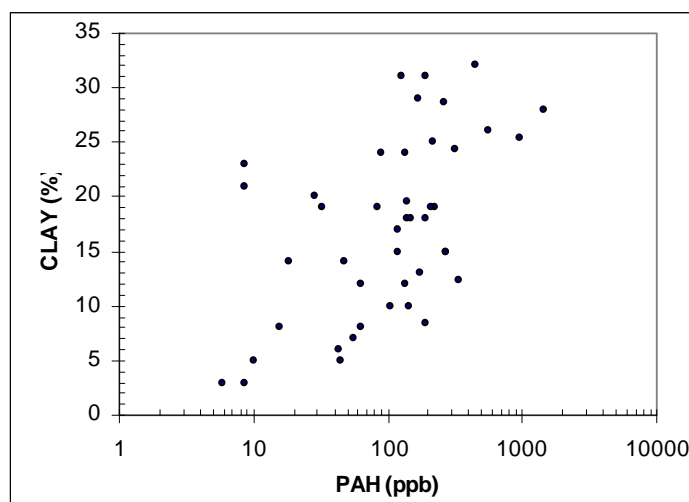
### جدول ۱- حدود اصلی هلندی برای نمونه های آلودگی نفتی در خاک

ماده آلاینده	غلظت در خاک (ppm)		
	A	B	C
Benzene	۰.۰۱	۰.۵	۵
Toluene	۰.۰۵	۳	۳۰
Phenols	۰.۰۲	۱	۱۰
Total aromatics	۰.۱	۷	۷۰
Total chlorobenzenes	۰.۰۵	۲	۲۰
Total chlorophenols	۰.۰۱	۱	۱۰
Total PCBs	۰.۰۵	۱	۱۰

- 1- Interpretation
- 2- High Performance Liquid Chromatography
- 3- Back ground level
- 4- Remediation Standard

در سطح خود بارهای منفی را حمل می‌کنند و این ناپایداری در بارهای الکترونی باعث افزایش تبادلات کاتیونی می‌شود. در نتیجه رس‌ها می‌توانند آلاینده‌ها را بهتر از ماسه‌ها جذب و نگه‌داری کنند (۱۱).

جنس رسوبات ساحلی در حفظ و پایداری آلودگی‌های نفتی موثر است چنان‌که در اکثر نمونه‌های برداشت شده از سواحل بوشهر رابطه مستقیمی بین درصد رس و هیدروکربن‌های آروماتیک وجود دارد (شکل ۹). شاید این پدیده مربوط به سطح ویژه بالا در کانی‌های رسی باشد. کانی‌های ورقه‌ای رسی

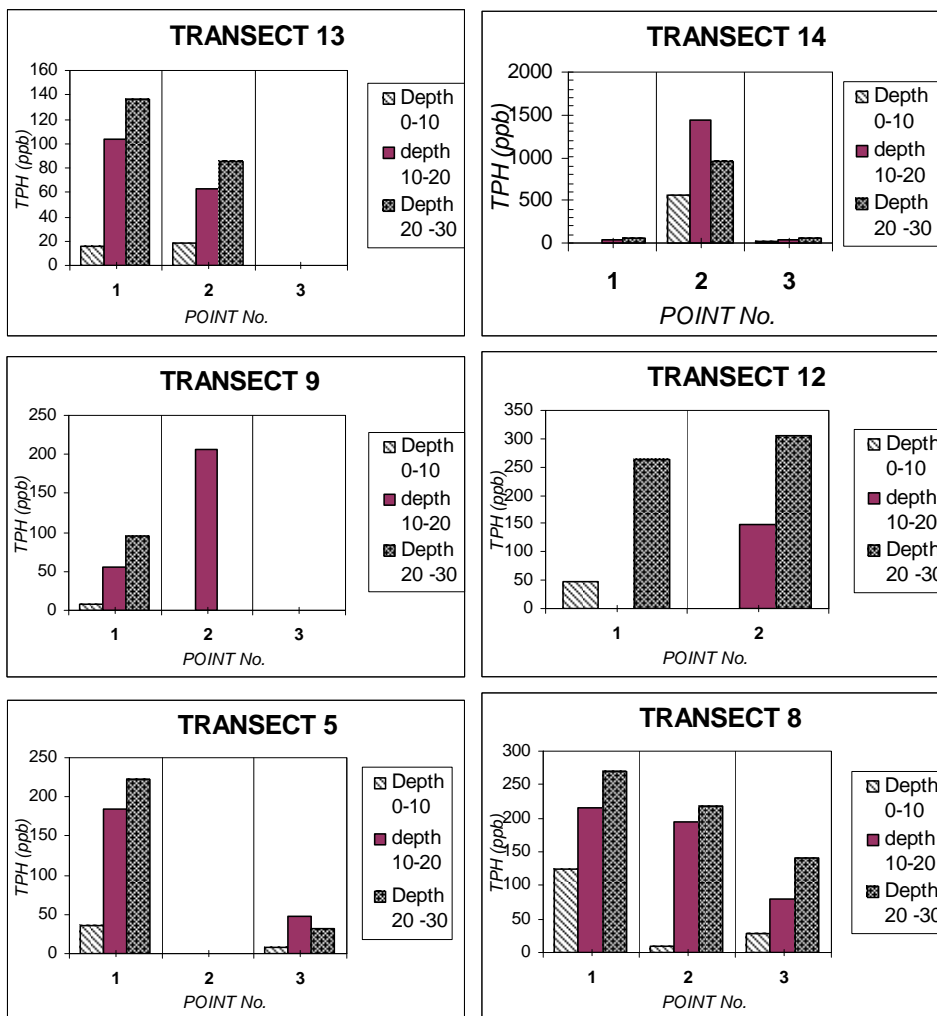


شکل ۹- تغییرات آلودگی هیدروکربن‌های آروماتیک نسبت به درصد رس

در برخی از ترانسکت‌ها بیشترین آلودگی در نقطه نمونه‌برداری میانی دیده شده است که می‌توان آن را به ریخت شناسی سواحل مربوط دانست. به این معنی که ناهموازی سواحل و موانع طبیعی و مصنوعی در محدوده جزر و مدی مواد نفتی را به دام انداخته و منجر به تمرکز آلاینده‌ها در یک محدوده خاص شده است.

در شکل ۱۰ نتایج تجزیه هیدروکربن‌های کل نفتی<sup>۱</sup> (TPH) برای نمونه‌ها بر حسب فاصله از ساحل در طول هر ترانسکت و همچنین عمق نمونه‌برداری مرتب شده است همان‌طور که در این شکل ملاحظه می‌شود، برای برخی ترانسکت‌ها هیچ‌گونه آلودگی نفتی مشاهده نشده است.

از بررسی نمودارهای شکل ۱۰ می‌توان به این نتیجه رسید که در طول یک ترانسکت هرچه از ساحل فاصله گرفته شود، میزان آلودگی کم‌تر می‌شود. یعنی بیشترین آلودگی در پایین‌ترین حد جزر و کم‌ترین مقدار در بالاترین حد مد وجود دارد. در این مورد می‌توان چنین فرض کرد که در محدوده جزر و مدی با نزدیک شدن به دریا، اثر آلاینده‌ها بر رسوبات بیشتر می‌شود، یعنی تعداد دفعات بیشتری آب دریا سطح رسوبات را می‌پوشاند بنابراین انتقال آلودگی به رسوبات در دفعات بیشتری تکرار می‌گردد.



شکل ۱۰- تغییرات هیدروکربن کل نسبت به عمق نمونه‌برداری و فاصله از ساحل

(برای ترانسکت‌های ذکر نشده آلودگی هیدروکربن کل وجود ندارد)

ب- رسوبات ساحلی دارای بافت و نفوذپذیری متغیری از سطح تا عمق می‌باشد، پس رسوبات سطحی به علت نفوذپذیری بالاتر، مواد نفتی کم تری را حفظ می‌کند و در اعماق بیشتر به علت تراکم بالاتر و تغییر بافت رسوبات، نفوذپذیری کاهش یافته و فرصت مناسبی برای جای‌گیری آلاینده‌ها پدید می‌آید. از طرفی در هر مرحله جزر و مد، آب نفوذی به داخل رسوبات باعث می‌شود که آلاینده‌ها به عمق بیشتری نفوذ کنند.

گذشته از نتایج بالا، تجربه برخی محققان نشان می‌دهد که میزان غلظت آلاینده‌ها در رسوبات بستگی به عوامل بسیاری دارد و معمولاً در شرایط یکسان با افزایش عمق میزان

علاوه بر آن نمودارهای ستونی بالا نشانگر رابطه‌ای مستقیم بین هیدروکربن‌های کل و عمق نمونه‌برداری است. به طوری که بیشترین مقدار آلودگی در نمونه‌هایی است که از اعماق ۲۰-۳۰ سانتی متری برداشت شده است و در این مورد دلایل زیر محتمل می‌باشد.

الف- آلودگی در تمام اعماق به طور یکنواخت توزیع شده است اما با گذشت زمان به علت تابش نور خورشید و گرمای محیط فرایندهای شیمیایی در رسوبات سطحی تسریع یافته و درصد بیشتری از هیدروکربن‌ها در اثر تبخیر و تجزیه از محیط خارج شده، در حالی که در اعماق بیشتر اثر نور و گرما بر آلاینده‌های نفتی کم‌تر است.

بیشترین مقدار آلودگی نفتی در نمونه‌هایی است که از اعماق ۳۰-۲۰ سانتی متری برداشت شده است.

#### منابع

۱. محمدی گلنگشی، محسن، ۱۳۷۶، بررسی روند اثرات فلزات سنگین بر منابع آبی استان خوزستان بعد از آتش سوزی چاه های نفت کویت، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
۲. نادری، سعید، ۱۳۷۶، بررسی آلودگی های ناشی از هفت فلز سنگین V, Ni, Cr, Cd, Pb, Hg, As و هیدروکربن های نفتی ( بصورت کل) در آب و رسوبات بندر انزلی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
3. S. L. Coles and Y. H. Fadlallah, 1991, Reef Coral Survival and Mortality at Low Temperatures in the Arabian Gulf: new Species-Specific Lower Temperature Limits, Coral Reefs 9, pp. 231-237.
۴. نوان مقصودی، محمود، ۱۳۷۶، بررسی مقدار آلودگی ناشی از هفت عنصر سنگین Ag, V, Cd, Cr, Hg, Pb, Ni, و هیدروکربن های کل در بندرهای شهید رجایی و باهنر بندر عباس، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
۵. اطلاعاتی، فهیمه، ۱۳۷۸، گردش آب های ساحلی در منطقه بوشهر، دانشگاه تربیت مدرس.
۶. برنامه عزم ملی برای حفاظت از محیط زیست، بهار ۱۳۷۸، سازمان حفاظت از محیط زیست.
۷. نوری، جواد، ۱۳۷۷، بررسی تاثیر جریان های دریایی خلیج فارس بر آلودگی سواحل شمالی خلیج فارس، دانشگاه تربیت مدرس.
8. The First International Conference on the State of the Gulf Ecosystem (Future and Threats), 2006, UAE University, Al Ain, United Arab Emirates.

غلظت آلاینده‌ها کاهش می‌یابد، زیرا بخشی از آلاینده‌ها در مسیر حرکت توسط ذرات خاک جذب می‌شوند (۱۷).

علاوه بر آن مقدار اولیه آلاینده‌ها و سرعت توزیع آن‌ها نیز نقش به‌سزایی در میزان جذب دارد. هرچه غلظت اولیه و سرعت توزیع بیشتر باشد در یک عمق مشخص مقدار بیشتری مواد آلاینده جمع می‌شود. البته سرعت توزیع خود متاثر از دما می‌باشد و با افزایش دما از ۵ به ۲۵ درجه سانتی‌گراد سرعت توزیع آلاینده به‌طور چشمگیری افزایش می‌یابد. همچنین آلاینده و ویژگی‌های رسوبات نقش اصلی را در توزیع و جذب دارند. به‌عنوان مثال بنتونیت نسبت به کائولینیت مقدار بیشتری از آلاینده‌ها را جذب می‌کند و یا توزیع رابیدیوم خیلی سریع‌تر از منیزیم است (۱۸).

ج- در اثر عملکرد فرسایشی امواج، بخشی از رسوبات سطحی از بین رفته‌اند و رسوبات جدید جای‌گزین آنها شده است. تکرار این عمل در طی چندین سال باعث کاهش میزان آلاینده‌ها در رسوبات سطحی می‌گردد و رسوبات عمیق‌تر از عمل تخریبی امواج محفوظ می‌مانند.

#### نتیجه‌گیری

- با افزایش کانی‌های رسی در رسوبات، ظرفیت تبادل یونی EC بالا می‌رود. بنابراین تاثیر آلودگی‌های نفتی بر این رسوبات بیشتر است.
- در اکثر نمونه‌های برداشت شده رابطه مستقیمی بین درصد رس و هیدروکربن‌های آروماتیک وجود دارد بنابراین کانی‌های رسی در حفظ آلودگی‌های نفتی موثر هستند.
- مواد آلاینده نفتی در طول نوار ساحلی استان بوشهر به‌طور یکسان توزیع نشده است بلکه در بعضی از ترانسکت‌ها نرخ آلودگی بیشتر است و به‌طور کلی میزان آلودگی از شرق به غرب افزایش یافته است.
- در طول یک ترانسکت با دور شدن از ساحل میزان آلودگی کم‌تر می‌شود و در یک نقطه نمونه‌برداری

14. Lakshmi N. Reddi, Hilary I. Inyang, 2000, Geoenvironmental engineering, Marcel Dekker
۱۵. یزدی کریمی، بتول، ۱۳۷۳، کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا HPLC، شرکت قاسم ایران
16. Kostecki Paul T & Calabrese Edward J, 1993, Hydrocarbon Contaminated Soil and Groundwater, LEWIS PUBLISHERS, Vol 3.
17. Raymond N. Yong, 2000, Geoenvironmental engineering: contaminated soil, pollution fate, and mitigation, CRC Press
18. Hsai \_ Yang Fang, 1997, Introduction to Environmental Geotechnology, CRC Press,
۹. سهرابی بیدار، عبدالله، ۱۳۷۹، ارزیابی موردی زمین‌شناسی مهندسی نهشته‌های بستر دریا با استفاده از روش صوتی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
۱۰. عباس پور، مجید، ۱۳۷۷، مهندسی محیط‌زیست، دانشگاه آزاد اسلامی، جلد اول.
۱۱. تاجیک، مجید، ۱۳۸۳، ارزیابی تاثیر زمین‌زیست محیطی آلودگی‌های نفتی بر رسوبات ساحلی استان بوشهر، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
12. Sarsby, Robert, 2000, Environmental geotechnics, Thomas Telford
13. Evgin, Das, 1996, geotechnical properties of oil contaminated sand, proceeding of 49<sup>th</sup> Canadian geotechnical conference.